

WIJ
HADDEN
JOU ZO
GRAAG
IN ONS
MIDDEN

*Uw dienaress laat gij, Heer,
nu naar uw woord in vrede gaan.
(naar Lukas 2,29)*

TRUI PLATVOET

weduwe van Jans Tinselboer,
eerder van Bernard Tinselboer.

Trui werd geboren te Lonneker op een zondag, de 14de februari van 1904. Zij ontving bij het H. Doopsel de namen Geertruida Hermina. Zij trad in het huwelijk met Bernardus Antonius Tinselboer en na diens overlijden met zijn broer Johannes Hendrikus. Zij overleed op woensdag, de 14de september van 1994 en haar lichaam werd op 17 september na een plechtige dienst van uitvaart op het parochiële kerkhof van Saasveld begraven.

Ze heeft in de aanvang van haar leven weinig houvast gekend. De armoede op het platteland in het begin van de 20ste eeuw bood al niet veel zekerheid, maar voordat zij zich dat bewust kon worden, verloor zij haar moeder in 1905. Zij heeft haar dus nooit gekend. Vanwege het beroep van haar vader ging zij wonen in een pleegezin. Ze had verder nog een broer die in 1917 door de spaanse griep het leven verloor. Met haar pleegezin heeft zij een sterke band gehad. Zij woonde en werkte daar tot aan haar trouwen, maar de band is tot het einde van haar lange leven blijven bestaan.

Zij trouwde met Bernard Tinselboer, die zij na betrekkelijke korte tijd verloor. Nadien huwde zij diens broer Jans. Ook hem heeft zij overleefd en beide

huwelijken bleven kinderloos. Niettemin bleef haar aandacht uitgaan naar de zorg voor anderen en zo kwam het, dat zij in de oorlogstijd twee meisjes in huis nam, die zij als pleegmoeder een thuis wilde bieden, - een thuis zoals ook zijzelf dat ooit had leren kennen. Een van hen heet Riky Sluys, bij wie zij nadien altijd blijven zou.

Na het overlijden van haar tweede echtgenoot ging het gezinsleven door. Riky trouwde Harry Geerdink en Trui heeft zich altijd gelukkig kunnen voelen in het gezin, waarvan zij de groei van dag tot dag vreugdevol heeft meegemaakt. We noemden haar tante.

Haar gezondheid heeft meer dan eens te wensen overgelaten, maar waar geen keuze is, biedt de strijd om het leven dikwijls uitkomst. Haar karakter en instelling waren realistisch en haar humeur leed niet onder de belasting die het leven haar soms bezorgde.

De laatste vijf jaren begon zij in toenemende mate te sukkelan, maar enerzijds was zij 'getraind in tegen-slag', anderzijds heeft zij van haar gezinsleden veel liefde, zorg en aandacht ontvangen. Vooral de laatste maanden is men niet meer van haar zijde geweken, opdat zij bij haar eigen thuis kon sterven.

Zij heeft gegeven wat zij zelf ontving en heeft ontvangen wat zij zelf gaf. Moge zij nu rusten in vrede.

*Met hartelijk dank voor alle aandacht die u hebt
bested aan Trui tijdens haar laatste levensjaren,
alsook aan haar overlijden en begrafenis.*

*Familie Geerdink-Sluys
en kinderen
Saterslostraat 15, Saasveld*

Saasveld, 17 september 1994